

Осінь

Яків Щоголів

Висне небо синє,
Синє, та не те;
Світить, та не гріє
Сонце золоте.

Оголилось поле
Од серпа й коси;
Ніде приліпитись
Крапельці роси.

Темная діброва
Стихла і мовчить;
Листя пожовтіле
З дерева летить.

Хоч би де замріла
Квіточка одна;
Тільки й червоніє,
Що горобина.

Здалека під небом,
В вирій летячи,
Голосно курличуть
Журавлів ключі.